

سخن سال نو

برای من، به عنوان فعالی که سال ها در راه احقاق حقوق همکاران خود در شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و سندیکای کارگران شرکت واحد تلاش کرده ام، موجب اندوه است که نوروز امسال را دور از وطنم و همکاران و همراهانم در این تلاش و خویشتان و عزیزانم در ایران می گذرانم.

چنان که پیش از این شرح داده ام شرایط بسیار دشوار ادامه فعالیت در ایران و دورنمای اقدامات غیر قانونی مقام های امنیتی که، عملا امکان ادامه زندگی در ایران را از من سلب می کرد، سبب شد تا ایران را ترک کنم و تلاش های خود را در شرایطی تازه ادامه دهم.

اکنون لازم می دانم با بهره گیری از این فرصت برای تریک فرارسیدن سال نو و بهار به همه دوستان و عزیزانی که یار و یاور من بوده اند و به ویژه به کارگران عزیز بار دیگر اعلام کنم که به عنوان زبانی برای بازگویی وضعیتی که بر کارگران ایران می گذرد، همچنان به تلاش خود ادامه خواهم داد.

متأسفانه چند هفته پیش، هنگامی که برای شرح خروج خود از ایران با یکی از رسانه ها یعنی تلویزیون رها گفت و گو کردم، توضیحات این رسانه پس از گفت و گوی من این تصور را ایجاد کرد که من برای ادامه فعالیت به یک گروه یا تشکیلات خاص پیوسته ام. از این رو ضروری می دانم یادآور شوم، مطالبی که پیرامون پیوستن این جانب به تشکیلات وابسته به این تلویزیون و صاحب امتیاز آن به عنوان یک سازمان سیاسی منتشر شد، از نظر شخص من نتیجه ی سوءتفاهم در طی گفت و گو های مربوط به مصاحبه بوده است. همچنین تاکید می کنم که من هیچ گونه وابستگی و پیوستگی به هیچ حزب و تشکیلات سیاسی و رسانه ای ندارم.

امیدوارم سال پیش رو سالی باشد برای سخن گفتن بیشتر پیرامون آینده جنبش کارگران و زحمتکشان ایران و نقش و تاثیر گذاری سندیکاها و دیگر تشکل های کارگری آزاد، مستقل و دموکراتیک از جمله تشکیل فدراسیون های دموکراتیک سراسری کارگران و سهمی که در تقویت جنبش آزادی و عدالت خواهی مردم ایران دارد.

منصور اسانلو

۱۳۹۱/۱۲/۲۹